

REDACTIE
en
ADMINISTRATIE
GENT
GARENPLAATS

Ongeteekende brieven
worden niet opgenomen

DE LANDBOUWER

VOLKS-WEEKBLAD VOOR DEN BUITEN

ABONNEMENTSPRIJS :
VOOR ZES MAANDEN
75 Centiemen

AANKONDIGINGEN :
Prijs volgens Tarief
Voorop betaalbaar

Nieuwjaarswensch

AAN DE
Landbouwers en Werklieden
VAN DEN BUITEN IN 'T ALGEMEEN

Het is de gewoonte van een blad bij het begin van elk jaar aan zijne lezers veel geluk en zegen toe te wenschen.

Daaraan willen wij eveneens niet te kort blijven.

Wij wenschen U dan vooreerst een goede gezondheid, omdat ook wij denken dat de gezondheid het hoogste goed is, wat een mensch bezitten kan.

Veel geluk in uwe ondernemingen, niet te veel droogte, en ook niet te veel regen, opdat de vruchten goed zouden gedijen en groeien.

Aan de zwaar beproefde inwoners van de oevers der Leie in het bijzonder wenschen wij toe, dat er dit jaar in het regenseizoen geene groote heeren zouden moeten komen jagen.

Wij zouden U nog veel, o, nog zeer veel goed willen toewenschen, ware het niet dat we bevreesd zijn dat ge ons zoudt toeroepen: genoeg, al die wenschen kunnen ons niet baten. Helaas, 't is maar al te waar.

Met wenschen alleen komt men geen stap verder in de wereld.

Zoo is het bijvoorbeeld vruchteloos aan iemand een goede gezondheid te wenschen die door zorgen en gebrek vroegtijdig ten grave wordt gesleept.

Het helpt niet aan werklieden en pachters voorspoed te wenschen, als zij de vruchten van hunnen arbeid moeten afstaan aan eigenaars, belastingen, enz. Maar wel kan men al die rampen verzachten en te keer gaan door gezamenlijk te strijden om lotsverbetering.

Zoo ware het, om maar iets te noemen, beter geweest, hadden de katholieke volksvertegenwoordigers het miljoen gestemd door de socialisten gevraagd om de overstromenden ter hulp te komen, dan te wenschen dat het zooveel niet zou regenen.

En zoo is er oneindig veel meer dat anders zou kunnen zijn, indien wij dit allen wilden.

Daarom wenschen wij U boven alles toe den wil en de kracht te hebben U bij ons aan te sluiten.

Volgt het voorbeeld onzer Waalsche lotgenooten, die voor 't meereendeel de socialistische beginselen zijn toegedaan.

Dat is, meenen wij, het beste wat wij u kunnen wenschen, omdat wij overtuigd zijn dat daarin alleen onze en Uwe redding ligt opgesloten.

DE Socialisten in de Kamer

In de afgelopen maand waren de socialistische gekozenen weer even werkzaam voor de volksbelangen als de eerste weken hunner intrede in de Kamer.

Wij meenen onze lezers genoeg te doen door een klein overzicht dier werkzaamheden.

De kwijtschelding

De buitenlieden herinneren zich wel, hoe lang en hoe nijdig er voor het algemeen stemrecht door de sociaal-demokraten werd gestreden.

Ook werden de werklieden, die daarvoor manifesteerden op straat, dikwijls door de politie uiteengesabeld, vervolgd, zonder werk gesteld, en zoo al meer. Maar het baatte niets, tot wanneer de werkmenschen, eindelijk moede van vragen, de algemeene werkstaking uitriepen. Dooden vielen er in dien strijd, tot jaren gevang werden vele werklieden in alle steden des lands veroordeeld, en velen verloren den arbeid, hun beetje broodwinning.

En wat gebeurde in April 1893?

De regering was gedwongen toe te geven en te erkennen dat de strijd der werklieden gewettigd en eerlijk was door 't algemeen stemrecht, alhoewel verknoeid, te moeten invoeren.

Dit werd dan ook bevestigd door de kiezing van 28 socialisten in de Kamer.

Een hunner, gezel Furnemont, vroeg den 4 December in de Kamer om al de straffen, uitgesproken voor politieke feiten, kwijt te schelden, om de poorten van het gevang te openen voor de vaders en zonen en ze aan hunne familie terug te geven.

Zoo, zegde hij, zullen wij het doek der vergetelheid over het gebeurde spreiden en zullen wij meer vrede en kalmte in de gemoederen brengen, en wij zullen op rustige manier wijze wetten kunnen stemmen.

En wat deed de regering?

De socialisten hadden wel te pleiten en met bewogen stem te smeecken, de klerikale partij verwierp hunne vraag, zelfs om het voorstel te bespreken.

Dit gebeurde met 79 tegen 41 stemmen.

De zoogezegde christelijke werklieden, behoorende tot de Volkspartij, stemden ook tegen.

Ziehier hunne namen: Colfs, Lauters, Mousset (Brussel), De Guchtenaere en Huyshauwers (Gent).

Oordeelt nu, buitenlieden, of het

christelijk is, de vrede en de verzoening te verwerpen, wanneer Caristus leerde: Hebt uwe vijanden lief! en Gij moet de gevangenen verlossen!

De jaarwedde van den Graaf van Vlaanderen

Den 6 December kwam in de Kamer de rekening van 't land, inkomsten en uitgaven ter bespreking.

In deze uitgaven kwam eene som voor van 200,000 fr., zegge twee maal honderd duizend frank voor den graaf van Vlaanderen, den broeder des konings, nog buiten de millioenen, die de koning trekt.

De socialistenvonden dat die uitgave wel kon vermeden worden; omdat men den broer is van den koning moet men daarom geen 200,000 fr. van arme menschen, boer en werkmans in den zak steken, te meer als men zoowat 80 miljoen rijk is, gelijk de graaf van Vlaanderen en op ons kosten paleizen, kasteelen en uitgestrekte gronden voor niets in gebruik heeft.

De socialistenvonden Defuisseaux, Van der Velde, Anseele, enz. zegden: Als gij geen arm miljoen hebt om de arme boeren te helgen die verliezen leden door de overstroming, moet gij ook geen 200,000 frank geven, of wegsnijten beter gezegd, aan een schatrijken prins, die niemendalle verricht.

Hoe antwoordde men op deze rechtvaardige vraag?

De ministers riepen: *Leve de Koning!* maar de socialistenvoerden: *Leve de Republiek!*

En aangezien men er den koning had tusschen gebracht over wie de socialistenvoerden geen woord hadden gesproken, zoo profiteerden onze volksvertegenwoordigers van de occasie om aan te toonen dat men gemakkelijk een koning kon missen en de Republiek, als zij goed bestuurd wordt, goedkooper is, dan het koninkdom.

De klerikalen hadden deze bespreking over den koning uitgelokt, maar zij kregen voor hun geld.

Niettemin werd het voorstel om de 200,000 fr. die de graaf van Vlaanderen krijgt, af te schaffen, weeral verworpen, door de rijken tegen de socialistenvoerden, die rijken gaan ook bij den koning dieneeren op ons kosten.

De kleine bedienden

In zitting van den 11 December vroegen de socialisteneene geringe verhooging van jaarwedde voor de kleine bedienden.

Weeral werd het voorstel ver-

worpen, nadat gezel Defnet had doen opmerken, dat het schande was 200,000 fr. te geven aan den graaf van Vlaanderen en de geringste verbetering te weigeren aan de kleine bedienden.

De soldatenkwestie

In de zittingen van 12 en 13 December kwam het soldaatjespel ten berde.

De minister van oorlog eischt weer zijne 100,000 man en jaarlijks 13,000 nieuwe soldaten binnengeroepen door de schandelijke loting, ook wel bloedwet geheeten.

De heer Coremans stelde voor de jaarlijksche lichting op 10,000 man te brengen in plaats van 13,000.

De socialistenvonden, die hardnekkige vijanden zijn van alle legers, stemden het voorstel van den heer Coremans omdat zij het goed en rechtvaardig vonden, maar de meerderheid der katholieken stemde weer daar tegen, en diensvolgens werd 't voorstel verworpen met 68 tegen 45 stemmen.

Landbouwers, nu weet gij wie uwe zonen uit uwe woning komt rukken, die gij zoo goed te huis bezigen kunt.

Nu weet gij wie ze verbeest en bederft in de kazernen.

De belastingen

In de zitting van den 14 December mogen wij eene goede redevoe-ring aanstippen van den socialist Hector Denis.

Hij vroeg namelijk om de belastingen op alle etelijke waren als bier, azijn, suiker, enz., die op den kleinen man drukken, af te schaffen of toch te verminderen en integendeel eene belasting te leggen op het inkomen; de rijksten moeten het meeste betalen.

Aldus zou men ook den grond kunnen ontlasten, wier belasting niet meer in evenredigheid is met de waarde zijner opbrengst.

In dezelfde zitting vroeg de socialist Defnet een beetje meer jaarwedde voor de douaniers, die ontegenzeggelijk een lastig en gevaarlijk werk verrichten.

Natuurlijk werd dit weeral verworpen.

Maar zoo zullen de oogen van buitenman en stedeling opengaan en zullen zij in eene toekomstige kiezing voor die volksverdrukkerniet meer stemmen.

De Vacantie

Met Kerstdag zijn de heeren in vakantie gegaan, zij waren zoo vermoeid!

De socialistenvroegen natuurlijk om geen vakantie te houden en voort te werken, iets waarvoor